

zetéből erősen kiemelkedő, hosszúkás domb. Jelenlegi formájában nem tűnik erődítettnek, leletet a sírok földjében nem találtam.

MIKLÓS ZSUZSA

134. Dunavecse, Keléd-dűlő

(Bács-Kiskun megye) Ő, N

2005. május 17-én helyszíni szemlét végeztünk egy anyagnyerőhely területén. A terület középső részén a kitermelt gyümölcsös helyén kikelt lucernában, a gyümölcsöst K felől határoló földúthoz közel jelentkeztek az első kerámiatöredékek, és egészen a mély fekvésű részig észlelhetők voltak. A leletek a lucernástól D-re, a gyümölcsösben is közepes intenzitással mutatkoztak. A gyümölcsös déli sávja a magas aljnövényzet miatt nem volt tanulmányozható.

A lelőhely kiterjedése egy ÉK-DNy irányú, hosszan elnyúló földhátan kb. 360–380 m hosszúságban és 80–100 m szélességben határozható meg. ÉK-i sarka valószínűleg átnyúlik a földút K-i oldalára, de a sűrű gabonavetés miatt ez a rész nem volt járható. A lelőhelyen gyűjtött leletanyag több régészeti korszakból (őskor, népvándorláskor) származik.

Munkatársak: Mészáros Mónika régészhallgató, Mucsi Margit gyűjteménykezelő.

SOMOGYVÁRI ÁGNES – V. SZÉKELY GYÖRGY

135. Ecser, 2. sz. lelőhely

(Pest megye) LT, Á

Az M0 autópálya Pest megyei DK-i szakaszának építését megelőző régészeti feltárás során az M5 autópálya és az M0-4 főút csomópontja, valamint a 31. sz. főút közti szakaszon dolgoztak 2005-ben a Pest Megyei Múzeumok Igazgatósága munkatársai. Az összes lelőhelyet számítva ebben az évben kb. 100 000 m²-t tártunk fel május és november között. A 2001. és 2002. évi feltárásokkal együtt összesen közel 900 000 m²-t tártunk fel. Mindegyik lelőhelyen a vezető geodéta Érdi Benedek volt, munkatársa Peuser Lóránt. Informatikusok: Zoltán S. Péter és Tóth Károly. A teljes M0 feltárás koordinátora: dr. Tari Edit.

2005. szeptember 28-án indult a gépi humuszosítás. Terepbejárások alapján a lelőhely kisméretű Árpád-kori telepnek ígérkezett. A humuszosítás során Árpád-kori telepjelenségek bontakoztak ki, de ezek mellett a markoló kelta urnákat bolygatott meg. A temetkezéseket feltártuk, viszont a lelőhely további védelme érdekében a humuszosítást október 5-én leállítottuk, és a kutatóárkokat visszatakartuk.

Az 1. és 3. sz. objektumok beásására nyesési szinten nagyobb, amorf folt utalt. A folt ÉNy-i része a 3. sz. gödör, DK-i részébe ásták az urnát, amelynek gödrét viszont az edényhez méretezték, azt mintegy belepréselték a sárga, homokos altalajba. Betöltése pár cm-re az edényfaltól volt megfigyelhető: laza, sötétbarna homok.

Az 1. és 3. sz. objektumok közt nincs összefüggés. Az urna gyorskorongon készült, jól iszapolt, szürke, bikónikus testű, kihajló, legömbölyített peremű. Vállán sávba szerkesztett bekarcolásokkal díszített.

A 2. sz. objektum, egy vas pajzsdudorral lefedett urna, szintén nyesési szinten került elő. A markoló kanala kissé megnyomta a vastárgyat, és a teljesen ép, kelta edény is szétrepesztett, de megmaradt a helyén. A dudor maga az edény szájába mélyedt, a szárnyait ráhajtották az edényre. A tárgyon néhány eredeti sérülés mellett egy nagyobb szöveget találtunk. Az urna gömbös testű, kihajló, legömbölyített peremű, vállán sávba szerkesztett, függőleges bekarcolásokkal díszített. Anyaga jól iszapolt, szürke, de gyenge égetésű. Az objektumnak foltja nem volt, a beásás méretét az urnához igazították.

A két urnából tisztítás során emberi csontmaradványok, olló, kések, fibulák, hólyagos lábperectöredékek, vaseszközök töredékei kerültek elő.

A fentieken kívül kibontottunk még egy csontvázas sírt. A markoló- és ekenyomok által bolygatott, D-É-i tájolású, nyújtott vázas, felnőtt férfinak melléklete nem volt.

RÁCZ TIBOR

136. Ecser, 6. sz. lelőhely

(Pest megye) R, Szk, LT, Sza, A, Á

2005 májusától dolgoztunk az Ecser és Maglód településektől, valamint a Budapest–Szolnok vasútvonaltól délre elterülő lelőhelyen, amely a környezetéből láthatóan kiemelkedő domb K-i oldalán helyezkedik el. A tervezett nyomvonal K-i felén, a nyomvonallal párhuzamosan egy valószínűleg a 19. században ásott csatorna húzódik. A csatorna közelsége miatt a lelőhely K-i részén igen magas volt a talajvíz szintje, ezért ott csak nehezen, vagy egyáltalán nem tudtunk dolgozni. 2005. november végéig 38 622 m²-en összesen 2352 objektumot tártunk fel.

A lelőhely DNy-i felén a 2004-ben megkezdett feltárást folytatva *szarmata* település részletét kutattuk. Egy ritkább, árkokkal tagolt, kevesebb gödröt tartalmazó rész után egy objektumokkal igen sűrűn fedett területen dolgoztunk. Az objektumok egy részét a felső, fekete humuszos talajrétegbe ásták bele. Igen sok egymással szuperpozícióban lévő gödröt bontottunk ki. Több házat, köztük kemencés házakat is feltártunk. A kemencék alját gondosan egymás mellé tett edénytöredékekkel rakták ki, majd agyaggal vonták be. Egy esetben a többszörös megújítás nyomait is megfigyeltük. A DK-i szelvényfal felé enyhén lejtett a terület. Itt az objektumok már jóval ritkábban fordultak elő, a falu egyik határát itt sejthetjük. Jellemző leletek: terra sigillata és római festett töredékek; szürke, jól iszapolt edények; szemcsés, apró kavicsal soványított fazekak; vörös, jól iszapolt edények; kevesebb kézzel készült edény; igen sok állatcsont (kagyló és halcsont); patics. Ezekon kívül fém-, és kerámiasalak, vastárgyak, csontkorcsolyák, csontárok,